

גמ' קידושין פ:

עבורים לא: **מתני'** ⁶ לא יתייחד אדם עם שתי נשים ⁵ אבל אשה אחת מתייחדת עם שני אנשים רבי שמעון אומר ⁷ אף איש אחד מתייחד עם שתי נשים ⁸ בזמן שאשתו עמו וישן עמהם בפונדק מפני שאשתו משמרתו

רש"י פ:

פניו: **מתני'** עם ב' נשים. מפני שדעמן קלה ושמיהן נוחות להפתות ולא תילא זו ומצרתה שפק היא מעשה כמותה: עם ב' אנשים. שהאחד עש ממזרו: **מתני'** אדם

תוס' פ: ד"ה רבי שמעון

כשאשתו עמו לכן נראה לר"י (פ) דלרבי שמעון אינו אסור אלא כשאין אשתו עמו דוקא ⁹ והכי גרסינן ר' שמעון אומר אף אשה אחת מתייחד עם שתי נשים אשתו עמו ישן עמהן בפונדקי מפני שאשתו משמרתו ואתאן אפילו לרבינן ואפילו עם אשה אחת: **כי** היה מעשה הדיחא

רש"י פא:

הנשים: **איפבא**. אנשים בחוץ ונשים בפנים חוששין שמה יכנס האחד לפנים ולא ירגישו צו חבירו אנשים בפנים ונשים בחוץ אין חוששין שמה תכנס היא לפנים ואם תכנס היא לפנים ¹⁰ לא איכפת לן דאשה מתייחדת עם שני אנשים ואם אחד מהן יזלזל לזני הנשים אין זה ייחוד דמיסתפי שמה יזלזל אחד מהן אחריו שהרי דרך הפנימיים על החלונים: ג"פ. מקום קצת אנשים

מתני' כל שעסקו ב' עם הנשים לא

ייתחד עם הנשים. פי' בנות ואפילו עם נשים הרבה ודוקא רובל אצל איש אחר מותר וקשה להר"ם דאמר לעיל (דף פב.) אנשים מצפנים ונשים מצחוץ חוששין משום יחוד משמע דאסור להתייחד עם נשים הרבה ל"ע לכן לא יתייחד עם הנשים אפילו אשתו עמו דשרינן לעיל (דף פ:) דכיון דהוי רובל איכא חששא טפי: **אלא** הב' פ"י

ב"ח סי' כב ד"ה ומ"ש ור"ת

הן קושטא שהקשו התוספות והר"ם היאך אפשר לר"ת הלא מתיישבת לרש"י ואין לתרץ דרש"י ס"ל דהן דאנשים מצחוץ ונשים מצפנים לא מיייר אלא צ"י נשים דהא דהוי דמנקט בסתמא משמע אפילו נשים טובות מדלג פירש אלא נראה דס"ל דלא חיישין משום יחוד אלא כשהן צ"י נשים דהשתא אפילו איכא ג' וד' נשים ואפילו טובות צ"י אחד איכא למיחש שמה יפרוש איש אחד מן האנשים ויכנס בהם לצ"י הנשים לקלקל עם אחת ושאר הנשים לא ירגישו צו כשיכנס אצל אם מתמלה הן צ"י אחד דידעי כוונ' דליש אחד צ"י הנשים וז' איכא חששא דאין אפשר ללך מנגלו אנשדי ועוד אי אפשר לו לנעול כוונ' נשים הרבה עם הנשים הרבה. כתב בספר ברכי יוסף [אות ג'] דוקא תלתא בהדי תלת, אבל תרי ותרי אסירי, דהיינו דוקא בסתם בני אדם, אך בפריצים יש להחמיר גם בשלשה עם שלש, ע"ש:

הלכות יחוד – הרבה אנשים ונשים

רמב"ם פכ"ב מהלכות איסורי ביאה

עם הבהמה או אפילו ימצאה ישכב עם הבהמה: **ח** לא תתייחד אשה אחת אפילו עם אנשים הרבה ע"ד שתהיה של אחד מהם שם. וכן לא יתייחד איש אחד אפילו עם נשים הרבה. היו האנשים מבחוץ והנשים מבפנים או האנשים מבפנים והנשים מבחוץ ופירשה אשה אחת לבין האנשים. או איש לבין הנשים אסורין משום ייחוד. **ב** אפילו איש שעסקו ומלאכה עם הנשים אסור לו להתייחד עם הנשים. כיצד יעשה יתעסק עמהן ואשתו עמו או יפנה למלאכה אחרת: **ג** מותר להתייחד עם

הגהות הב"ח

ואפיקמיה: (3) תוס' ד"ה ר' שמעון וכו' לכן נראה לר"י דלרבנן נמי אינו אסור: (א) ד"ה כי נא עליה צ"ל דינו של חשמונאי גזרו: אצל אשה אחת מתייחדת וכו' אמר רב יהודה לא שנו אלא בכשרים אצל פרוצים אפילו בעשרה נמי לא מעשה היה והולאוה עשרה במטה אמר רב יוסף מדע דמיכנפי צי עשרה וגנני כשורא ולא מייספי מהדלי: [אמר רב יהודה אמר רב לא שנו אלא בעיר אצל בדרך עד שיהו שלשה שמה יטעך אחד מהן להשתין מים וגמלא אחד מהם מתייחד עם הערוה:

ר"ן לג. מדפיה"ר

א שנו א"א בכשרין. משמע דהיינו סתם צ"י אדם שלא הוחזקו צפירות ואע"ג דבגמ' (פב.) אמרי' דאהדר ליה שמואל לרב יהודה דכי אמרי' בכשרי' שפיר דמי לאו כגון אן אלא כגון ר"ח בן פפי מדת חסידות היתה שלא היה מחזיק עלמנו בכשר. אצל הר"ם צמו"ל כתב צפרק כ"צ מהלכות איסורי ביאה (ה"ט) לא תתייחד אשה אחת אפי' עם אנשים הרבה וכו' משמע דס"ל דמדינא קאמר ¹¹ ומשום דלא שכיחי כשרים כר' חנינא צר פפי לא חשש לכתוב היתר כשרים]. ותמני א"כ למה כתב צמו"ל לה (סג) היאך דאנשים מצחוץ ונשים מצפנים כמו שאכתבנה צמו"ל שגראה שאין לה ענין א"כ אשה אחת מותרת להתייחד עם סתם צ"י אנשים: מעשה היה תלמוד בבלי > ערוך מס 508 אה קידושין תלמוד בבלי הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

חלקת מחוקק סי"ז

ע"א מדפי הרי"ף. והא דנקט אשה אחת, יש להשתפקי אס דוקא אשה אחת, אצל שתי נשים עם שני אנשים, רבים מיקרי ושרו. או אחת לאו דוקא וה"ה שמים, ולא מיקרי רבים צפחות משלש נשים ושלשה אנשים. ועיין צ"ח

פתחי תשובה

סעיף ה' ד. אבל בשדה כ"ו אפילו בכשרים. עיין בתשובת שב יעקב [ח"ב אה"ע"ז] סי' קצ"ט, בענין לשלוח אשה בדרך עם עגלון ערבי ועמו שני אנשים כשרים, לכאורה הוא נגד הדין דבדרך בעינן שלשה כשרים, והחכם השואל רצה לומר דכונת הרמ"א שכתב בעינן שלשה אפילו בכשרים, היינו דשני כשרים לחוד לא מהני, אבל אם הם שלשה מותר אפילו באחד מהם פרוץ, והוא ז"ל חולק עליו, אך למד היתר הוא

שבט הלוי

ח"ה סי' רב

כסף משנה
פכ"ב ה לא
תתייחד אשה אחת אפי' עם אנשים הרבה ע"ד שתהיה של אחד מהם שם. כס נמנסה רש"י אף איש אחד מתייחד עם שתי נשים בזמן שאשתו עמו וישן עמהם בפונדק מפני שאשתו משמרתו. ומשמע לרבינו דלאו לאיפולגי אחת אלא לפרושי ומש"ה פסק דבזמן שאשתו של אחד מהם שם מותר להתייחד אשה אחת עם אנשים הרבה וה"ה לאות אחד עם נשים הרבה ואפילו אם ת"ל דפליג אה"ק משמע דהלכה כמותו מדמוקים סתם גמלא ברפ"צ דע"ו מתייחדת אלציה. ויותר נראה לומר שהיא גורס בזמן שאשתו עמו ישן עמהם בפונדק מפני שאשתו משמרתו וכן גרסת הר"ם והר"ש ולא מדברי ר"ש הוא אלא סתם מפני' הוא דקמני ה"י:

ב"ח סי' כז

מתייחדת עם הנשים לא יתייחד עם הנשים פרש"י אפילו עם נשים הרבה ואדם אחר עם שמים אסור עם שלש או ארבע מותר וס"ל לרש"י כיון דאיכא טובא אי אפשר ללך מנגלו אהדי ועוד אי אפשר לו לנעול כולם ולעיל (דף פא.) דקאמר נשים מצפנים והנשים מצחוץ יש בהן משום יחוד משמע דאפילו עם נשים הרבה אסור להתייחד והא דתמן במתני' (דף פ:) לא

רא"ש פ"ד סי' כז

כז וכו' מי שעסקו עם הנשים לא יתייחד עם הנשים פרש"י אפילו עם נשים הרבה ואדם אחר עם שמים אסור עם שלש או ארבע מותר וס"ל לרש"י כיון דאיכא טובא אי אפשר ללך מנגלו אהדי ועוד אי אפשר לו לנעול כולם ולעיל (דף פא.) דקאמר נשים מצפנים והנשים מצחוץ יש בהן משום יחוד משמע דאפילו עם נשים הרבה אסור להתייחד והא דתמן במתני' (דף פ:) לא

שולחן ערוך אבן העזר סי' כב

ה לא תתייחד אשה אחת [ב] אפילו עם אנשים הרבה ¹² אלא יתייחד איש אחד עם נשים הרבה. הגה' ויש חומרים דאשה אחת אס' הוא צעיר (טור בשם הרא"ש) וסתם אנשים כשרים הם (ר"ן פרק עשרה יוחסי"ה) אצל אס' פריצים אפילו עם עשרה אסור וכל זה צעיר ¹³ אצל בשדה או צלילה ¹⁴ (ב"י בשם הראב"ד) אפילו צעיר צעיר (גם זה טור בשם הרא"ש) ה"ויש מתירין איש אחד עם נשים הרבה ¹⁵ אלא אין עסקו עם הנשים (טור בשם רש"י א). **ו** [ט] וצ"י לנשים הרבה עם אנשים הרבה אין חוששין לייחוד [ה] והיו האנשים מבחוץ והנשים מבפנים או האנשים מבפנים והנשים מבחוץ ¹⁶ ופירשה אשה אחת לבין האנשים או איש אחד לבין הנשים אסורים משום יחוד.

אם יתיר אשה אחת עם שתי נשים אף על פי שאשתו עמו וישן עמהם בפונדק מפני שאשתו משמרתו. ומשמע לרבינו דלאו לאיפולגי אחת אלא לפרושי ומש"ה פסק דבזמן שאשתו של אחד מהם שם מותר להתייחד אשה אחת עם אנשים הרבה וה"ה לאות אחד עם נשים הרבה ואפילו אם ת"ל דפליג אה"ק משמע דהלכה כמותו מדמוקים סתם גמלא ברפ"צ דע"ו מתייחדת אלציה. ויותר נראה לומר שהיא גורס בזמן שאשתו עמו ישן עמהם בפונדק מפני שאשתו משמרתו וכן גרסת הר"ם והר"ש ולא מדברי ר"ש הוא אלא סתם מפני' הוא דקמני ה"י:

6652